Το καλό να γίνεται με καλό τρόπο (Όσιος Παΐσιος ο Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Οκτωβρίου, 2019

– Γέροντα, πώς σκέφτεσθε, όταν έχετε να αντιμετωπίσετε ένα πρόβλημα;

– Σκέφτομαι τι γίνεται, τι δεν γίνεται ανθρωπίνως. Το εξετάζω από όλες τις πλευρές. «Θα κάνω αυτό· τι αντίκτυπο θα έχει εκεί, εκεί;... Τι κακό μπορεί να κάνει ή σε τι μπορεί να ωφελήσει;». Εγώ πάντα ένα πρόβλημα προσπαθώ να το δω από πολλές πλευρές, ώστε η λύση που θα δώσω να είναι, όσο γίνεται, πιο σωστή. Γιατί μπορεί να γίνουν πολλά λάθη, αν δεν προσέξει κανείς. Αν καταλάβει εκ των υστέρων τι έπρεπε να κάνη, δεν ωφελεί, γιατί πάει, πέταξε, όπως λένε, το πουλί! Ας πούμε, δεν πρόσεξε κάποιος και έκαψε ένα σπίτι. Καλά, εντάξει, δεν τον κρεμάει κανείς, αλλά το κακό έγινε.

Κάπου είχαν ένα πρόβλημα. Ήρθε ο υπεύθυνος και μου λέει: «Έ, τώρα τακτοποιήθηκε το θέμα. Πήγα, βρήκα τον τάδε, τον τάδε, τους είπα αυτό και αυτό και τακτοποιήθηκε η υπόθεση!». «Τώρα άρχισε το πρόβλημα, του λέω. Εκείνο που υπήρχε, δεν ήταν πρόβλημα. Τώρα άναψε η φωτιά. Πρώτα δυο καρβουνάκια ήταν, και αυτά θα έσβηναν μόνα τους». Αυτός νόμιζε ότι με τις ενέργειές του είχε τακτοποιήσει την υπόθεση και ήθελε να τον επαινέσουμε κιόλας. Ενώ, με αυτό που έκανε, δημιούργησε μεγάλη φασαρία και μεγάλωσε το πρόβλημα.

Χρειάζεται πολλή προσοχή, σύνεση και διάκριση, για να γίνεται το καλό με καλό τρόπο και να ωφελεί, γιατί αλλιώς, αντί να ωφελεί, δαιμονίζει τον άλλον. Ύστερα, κάτι που σκέφτεται κανείς να κάνει, καλύτερα να το αφήνει να ωριμάσει· γιατί, αν το αγουροκόψει, αποφασίσει δηλαδή βεβιασμένα, ίσως να έχει προβλήματα αργότερα και να βασανίζεται. **Τα σοβαρά πράγματα, όταν καθυστερούν λίγο, προχωρούν μετά γρήγορα και σωστά. Μπορεί κάποιος να έχει εξυπνάδα, αλλά να έχει και κενοδοξία και εγωισμό, και να προπορεύονται αυτά στις ενέργειές του και να μην προσέχει** . Ένα σκυλί π.χ. στο κυνήγι, όταν προχωράει προσεκτικά, και από ράτσα να μην είναι, βρίσκει τα ίχνη του λαγού. Ενώ άλλο που είναι από πολύ καλή ράτσα και έχει όλα τα προσόντα, όταν βιάζεται, τρέχει δεξιά και αριστερά χωρίς αποτέλεσμα. **Ενέργεια πριν από σκέψη έχει υπερηφάνεια**. Γι’ αυτό **να μη βιάζεται κανείς να ενεργήσει, αλλά να σκέφτεται και να προσεύχεται προηγουμένως. Όταν προπορεύεται η προσευχή, δεν ενεργεί ο αφρός του μυαλού, η ελαφρότητα, αλλά το αγιασμένο μυαλό.**

Οι πνευματικοί άνθρωποι μερικές φορές κάνουμε σαν να μην υπάρχει Θεός· δεν αφήνουμε τον Θεό να ενεργήσει. Ο Θεός ξέρει πώς δουλεύει. **Ενώ υπάρχουν δηλαδή πνευματικά μέσα, για να τακτοποιούνται οι δύσκολες καταστάσεις με πνευματικό τρόπο, εμείς πάμε να ενεργήσουμε κοσμικά**. Όταν ήμουν στο Σινά, ένας Χότζας πήγαινε κάθε Παρασκευή μέσα στο μοναστήρι, ανέβαινε στον μιναρέ ενός τζαμιού που ήταν εκεί και φώναζε! Και είχε μια φωνή!... μέχρι επάνω στο ασκητήριο της Αγίας Επιστήμης ακουγόταν. Ύστερα το μοναστήρι βρήκε σαν λύση να κλείνουν την πόρτα την Παρασκευή που πήγαινε ο Χότζας, για να μην μπαίνει μέσα – εγώ δεν το ήξερα. Μια μέρα που κατέβηκα κάτω, βλέπω τον Χότζα οργισμένο. «Τώρα θα τους δείξω εγώ, μου λέει, που μου 'κλεισαν την πόρτα, για να μην μπαίνω μέσα...». «Την έκλεισαν, του λέω, για να μην μπουν οι γκαμήλες. Δεν πιστεύω ότι την έκλεισαν, για να μην μπεις εσύ!». Μετά είπα κάτι γι' αυτό στους Πατέρες. Λέει ένας γραμματεύς: «Θα του δείξω εγώ του Χότζα! Θα του βάλω μια φλούδα. Θα γράψω στην Κυβέρνηση ότι ο Χότζας μας πιέζει». «Κοίταξε, του λέω, η Ορθοδοξία δεν είναι φλούδα. Να κάνουμε μια αγρυπνία, να ψάλουμε την Ακολουθία των Σιναϊτών Πατέρων, της Αγίας Αικατερίνης, και να αφήσουμε να μιλήσει ο Θεός. Θα πάω και εγώ επάνω να προσευχηθώ». Είπα και σε μερικούς Πατέρες να προσευχηθούν, και έτσι του ήρθε ένα σκαμπίλι του Χότζα· σηκώθηκε, έφυγε, εξαφανίσθηκε! Γιατί και την πόρτα να έκλειναν, μετά η Κυβέρνηση θα εξακρίβωνε ότι δεν είναι αλήθεια πώς τους πίεζε ο Χότζας και θα είχαν φασαρίες. Θα έλεγε ο Χότζας ότι έκλεισαν την πόρτα, επειδή πήγαινε κάθε Παρασκευή, και θα έκανε κακό στο μοναστήρι. Ένας άλλος παλιότερα είδε το βουνό και θέλησε να κάνη εξοχικό πάνω στην κορυφή της Αγίας Αικατερίνης!... Έπαθε μια αρρώστια, πάει, πέθανε. Ήρθε τελευταία και άλλος να φτιάξει κάτι εκεί, πάει, πέθανε και αυτός.**Γι' αυτό καλύτερα είναι να μη στηριζόμαστε μόνο στις δικές μας ανθρώπινες προσπάθειες, αλλά να προσευχόμαστε και να αφήνουμε τον Θεό να ενεργή**.

(Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Β΄ Πνευματική Αφύπνιση, Ιερόν Ησυχαστήριον "Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος", Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 1999)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*